

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 25. februar 2005

Kontor: 2.s.kt.

J.nr.: 2004-1200-59

Sagsbeh.: JVB

Fil-navn: Dokument 6

I det høringsnotat, som jeg har fremsendt til Sundhedsudvalget vedr. forslaget til sundhedslov (L 74) er det anført, at der ikke skal være tvivl om, at princippet om vederlagsfri adgang til sygehusydelse, lægehjælp, kommunale sundhedsydelse mv. fastholdes. Det er endvidere anført, at dette er præciseret i bemærkningerne til § 2.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet er blevet opmærksom på, at denne præcisering ved en beklagelig fejl ikke er kommet med i det fremsatte lovforslag.

Jeg vil imidlertid gerne understrege, at regeringen ikke har nogen planer om ændringer af de gældende regler om vederlagsfri sygehusbehandling og vederlagsfri behandling hos alment praktiserende læger og speciallæger m.v.

Adgang til vederlagsfri behandling er således fastlagt mange steder i lovforslaget, jf. bestemmelserne i § 51 om tolkebistand, i §§ 61, 62, 63, 64 og 65 om ydelser i praksissektoren, i § 82 om sygehusbehandling, i §§ 122 og 123 om forebyggende sundhedsydelse til børn og unge, i §§ 128 og 130 om tandpleje til børn, i § 139 om hjemmesygepleje, i § 141 om genoptræning, §§ 141 og 142 om misbrugsbehandling, i § 159 om vaccinationer, i § 163 og 164 om specialiserede tandplejetilbud og i § 172 om befordring samt en række steder i lovbemærkningerne.

Når der i lovforslagets § 2 tales om "let og lige adgang" og ikke fri adgang, er årsagen alene, at sundhedsloven omfatter samtlige ydelser fra sundhedsvæsenet, herunder ydelser der både nu og efter forslaget er forbundet med egenbetaling, f.eks. tandpleje. Derfor ville jeg ikke finde det korrekt at anføre "fri" – i betydningen gratis – adgang som et mål i lovforslagets indledende bestemmelser.

Med venlig hilsen

Lars Løkke Rasmussen